

Omluvitelné důvody zmeškání lhůty

Skutečnost, že orgán, který soud určil jako doručující podle § 48 odst. 1 o. s. ř., účastníkovi (adresátovi) zásilku nedodal, protože nebyl zastižen a nebylo mu možné zanechat výzvu, ani skutečnost, že účastník měl u jiného doručujícího orgánu (než který zvolil soud) zřízené zvláštní služby, a tvrdí, že při jejich využití by mu zásilka místo náhradního doručení byla předána a mohl se s rozsudkem seznámit včas (nikoliv až po uplynutí lhůty k odvolání), nelze považovat za omluvitelný důvod ve smyslu § 58 o. s. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 26 Cdo 2696/2016, ze dne 24.11.2016)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobců a) L. Z., a b) Ing. V. Z., obou L., zastoupených Mgr. M.Z., advokátem se sídlem v O., proti žalované S. H., O., zastoupené Mgr. Z.B., advokátkou se sídlem v P., o 109.432 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 19 C 200/2015, o dovolání žalobců proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 28. dubna 2016, č. j. 12 Co 37/2016-125, tak, že usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 28. dubna 2016, č. j. 12 Co 37/2016-125, se mění tak, že usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 4. 1. 2016, č. j. 19 C 200/2015-110, se potvrzuje.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (odvolací soud) usnesením ze dne 28. 4. 2016, č. j. 12 Co 37/2016-125, změnil usnesení Okresního soudu v Olomouci (soud prvního stupně) ze dne 4. 1. 2016, č. j. 19 C 200/2015-110, tak, že žalované prominul zmeškání lhůty k podání odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 17. 8. 2015, č. j. 19 C 200/2015-60. Dospěl k závěru, že soud prvního stupně nepostupoval při doručování písemností (předvolání k jednání spolu s žalobou a rozsudku) žalované správně. Přistoupil-li soud po zrušení elektronického platebního rozkazu k doručování písemností výlučně prostřednictvím justiční stráže a nikoliv prostřednictvím České pošty s. p., porušil pořadí pro doručování listin stanovené v § 45, 48 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), což vedlo k tomu, že žalované nebyly zásilky doručeny dosílkou České pošty (kterou si zřídila) na její faktickou adresu. Tyto okolnosti považoval za natolik omluvitelné, že návrhu žalované na prominutí zmeškání lhůty vyhověl.

Proti usnesení odvolacího soudu podali žalobci dovolání, namítali, že u žalované neexistovala žádná omluvitelná překážka, která by jí bránila podat odvolání. Vytýkali odvolacímu soudu, že nesprávně vyložil § 45, 48 o. s. ř. Pořadí pro doručování je stanoveno pouze v § 45 o. s. ř., při doručování prostřednictvím dalších doručujících orgánů není žádné pořadí stanoveno. Zákon nepřikazuje povinnost doručovat prostřednictvím České pošty s. p., soud není ani povinen (ani oprávněn) zjišťovat, zda má žalovaná zřízenou nějakou službu u provozovatele poštovních služeb. Žalované nic nebránilo, aby požádala o uvedení doručovací adresy, na níž měla zřízenou dosílkou (O.), v evidenci obyvatel (§ 10b odst. 1 zákona č. [133/2000](#) Sb., o evidenci obyvatel). Skutečnost, že žalovaná opomněla, že služba „dosílka“ funguje jen pro jeden zákonem předvídaný způsob doručení, musí jít zcela k její tíži. Odvolací soud dostatečně nezohlednil, že prominutí zmeškání lhůty má být opatření zcela výjimečné. Navrhli, aby dovolací soud usnesení odvolacího soudu změnil tak, že návrhu žalované na prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti rozsudku ze dne 17. 8. 2015, č. j. 19 C 200/2015-60, se nevyhovuje.

Dovolání podané včas, subjekty k tomu oprávněnými - účastníky řízení (§ 240 odst. 1 o. s. ř.), za splnění podmínky zastoupení advokátem (§ 241 odst. 1 a 4 o. s. ř.), proti rozhodnutí odvolacího soudu, kterým bylo skončeno odvolací řízení, je přípustné, neboť otázka, zda v § 48 o. s. ř. je stanoveno závazné pořadí doručujících orgánů, jejichž prostřednictvím má být zásilka doručena, nebyla doposud výslovně v rozhodovací praxi dovolacího soudu vyřešena.

Při doručování soudních písemností v občanském soudním řízení postupuje soud podle § 45 a násl. o. s. ř. Ustanovení § 45 o. s. ř. stanoví nejen možné způsoby doručování, ale také závazným způsobem pořadí, v jakém má soud přistoupit k doručování listin (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 11. 2013, sp. zn. 21 Cdo 3489/2012, uveřejněné pod číslem 37/2014 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, podanou ústavní stížnost proti tomuto rozhodnutí odmítl Ústavní soud usnesením ze dne 13. 2. 2014, sp. zn. III. ÚS 324/14). Listinu má soud v první řadě doručit při jednání nebo jiném úkonu soudu. V případě, že nedošlo k tomuto doručení, soud přistoupí k doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky adresáta. Nemá-li adresát zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku, není-li datová schránka v provozu (nelze do ní zasílat dokumenty) nebo nepodařilo-li se doručit do datové schránky, listiny se doručují prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu. Jestliže adresát soudu nesdělil svou elektronickou adresu, jestliže se nepodařilo doručit na elektronickou adresu nebo jestliže doručení na elektronickou adresu neumožňuje povaha doručované listiny, soud přistoupí k doručení prostřednictvím doručujícího orgánu nebo účastníka řízení či jeho zástupce.

Kdo je doručujícím orgánem stanoví § 48 odst. 1, 2 o. s. ř. Výčet zde uvedených doručujících orgánů je taxativní. Doručující orgány uvedené v odst. 2 mohou být pověřené jen doručením písemností tam uvedeným adresátům (o takového adresáta se však v dané věci nejednalo). Doručující orgány vyjmenované v odst. 1 [a) - soudní doručovatel, b) - orgány Justiční stráže, c) - soudní exekutoři, d) - provozovatelé poštovních služeb] mohou doručovat písemnosti všem adresátům. Je-li na místě doručení prostřednictvím doručujícího orgánů, může soud pověřit doručením písemností kterýkoliv z doručujících orgánů vyjmenovaných v odst. 1, který považuje s přihlédnutím k okolnostem v dané věci za vhodný, aniž by bylo stanoveno (závazné) pořadí, v jakém by měl soud k jejich pověření přistoupit. Zvolil-li proto soud prvního stupně jako doručující orgán justiční stráž a nikoliv Českou poštu s. p. jako provozovatele poštovních služeb, nijak nepochybil. Z odůvodnění odvolacího soudu ostatně ani neplyne proč - považuje-li pořadí doručujících orgánů v § 48 odst. 1 o. s. ř. za závazné - měl za to, že by soud měl primárně doručovat prostřednictvím provozovatele poštovní licence, který je ve výčtu § 48 odst. 1 o. s. ř. až na posledním místě.

Podle ustanovení § 58 odst. 1 o. s. ř. soud promine zmeškání lhůty, jestliže účastník ji zmeškal z omluvitelného důvodu, a byl proto vyloučen z úkonu, který mu přísluší. Návrh je třeba podat do patnácti dnů od odpadnutí překážky a je s ním třeba spojit i zmeškaný úkon.

Žalovaná v návrhu na prominutí zmeškání lhůty, který připojila k odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 17. 8. 2015, č. j. 19 C 200/2015-60, tvrdila, že v podání včasného odvolání jí zabránil postup soudu prvního stupně, který zvolil nevhodný způsob doručení (vybral nevhodný doručující orgán). Soud si musel být vědom, že na její adrese trvalého bydliště sídlí městský úřad (místem jejího trvalého pobytu je sídlo ohlašovny), takže při zvoleném způsobu doručení (justiční stráž) nebude mít fakticky možnost seznámit se s doručovaným rozsudkem. Přitom při doručování prostřednictvím České pošty s. p. by jí zásilka byla dodána, neboť měla zřízenou tzv. dosílku. S rozsudkem se pak obeznámila až v průběhu exekuce. Včasné podání odvolání jí tak znemožnil svým postupem (určením doručujícího orgánu) soud.

Tím, co lze považovat za omluvitelné důvody zmeškání lhůty, se dovolací soud ve svých rozhodnutích zabýval opakovaně (srovnej např. odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 10. 2015, sp. zn.

26 Cdo 1650/2015, uveřejněné pod číslem 99/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 9. 2015, sp. zn. 21 Cdo 30/2015, uveřejněné pod číslem 63/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Skutečnost, že orgán, který soud určil jako doručující podle § 48 odst. 1 o. s. ř., účastníkovi (adresátovi) zásilku nedodal, protože nebyl zastížen a nebylo mu možné zanechat výzvu, ani skutečnost, že účastník měl u jiného doručujícího orgánu (než který zvolil soud) zřízené zvláštní služby, a tvrdí, že při jejich využití by mu zásilka místo náhradního doručení byla předána a mohl se s rozsudkem seznámit včas (nikoliv až po uplynutí lhůty k odvolání), nelze považovat za omluvitelný důvod ve smyslu § 58 o. s. ř.

Jiné důvody, které by jí bránily podat včas odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 17. 8. 2015, č. j. 19 C 200/2015-60, žalovaná ve svém návrhu na prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání neuváděla.

Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu není správné. Protože dosavadní výsledky řízení ukazují, že je možné o věci rozhodnout, dovolací soud usnesení odvolacího soudu změnil tak, že potvrdil usnesení soudu prvního stupně, kterým návrhu žalované na prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání nevyhověl [§ 243d písm. b) o. s. ř.].

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)